

Boekje Kranteknipsels verzameling over Vredeswens.nl

'Ik wil een wijs man zijn'

Edwin Vannomfort (20) wil filosoof zijn. Hij wil een wijs man zijn. Hij wil een man zijn die kan helpen bij het vinden van de weg. Hij wil een man zijn die kan helpen bij het vinden van de weg. Hij wil een man zijn die kan helpen bij het vinden van de weg.

'Ik wil later een wijze man worden'

Edwin Vannomfort (20) wil filosoof zijn. Hij wil een wijze man worden. Hij wil een man zijn die kan helpen bij het vinden van de weg. Hij wil een man zijn die kan helpen bij het vinden van de weg. Hij wil een man zijn die kan helpen bij het vinden van de weg.

6 deVerdieping | re religieuze belevenissen

De dood heeft altijd in me gezeten, vertelde die droom. De dood heeft altijd in me gezeten, vertelde die droom. De dood heeft altijd in me gezeten, vertelde die droom.

BLOEMLEZING WOENSDAG 03 JULI

De dood heeft altijd in me gezeten, vertelde die droom. De dood heeft altijd in me gezeten, vertelde die droom. De dood heeft altijd in me gezeten, vertelde die droom.

Wie zich de moeite getroost om deze gedichten en de bijbehorende tekeningen in zich op te nemen, zal wellicht, als hij eenmaal de smaak te pakken krijgt, de wereld van Edwin's gedichten steeds verder willen verkennen: hij zal daarbij wellicht ook een weldadige rust en vrede kunnen voelen. Zo schreef Jos Verjans.

THE CHERRY TREE BECOMES MORE AND MORE MY STILL CENTRE

The cherry tree in front of my window which is full of flowers of blossoms becomes more and more my still centre of yellow green and yellow white. Yesterday and the day before yesterday, I went again for some time underneath it.

Beste Edwin, Ik zou je nu even niet willen aanspreken als een draide... maar als 'Schepers', 'schepers' van woorden. Zoals een kunstenaar die leeft om te kunnen scheppen. Een kunstenaar die oog heeft voor dat waar anderen misschien minder naar kijken. Zaken die ook van betekenis zijn in de wereld en in een menselijke. Onze bomen, de natuur, onze gevoelens, onze relaties tot mekaar en tot de dingen. Zoals onze relatie met bomen en de natuur.

OUR ANCIENT RELATIONSHIP WITH TREES

It's a cold question: how can we really know about our pagan ancestors' practices? Enter the church! The only reason for their prohibitions was to stop what *actually* happened.

woensdag, 11 juni 2008

VREDESWENS

- De gedichten, schilderijtjes en tekeningen van Edwin Vanmontfort zijn binnenkort terug te vinden op zijn eigen website.
- De site wordt woensdag 2 juli officieel gelanceerd tijdens een feestelijke bijeenkomst in Maastricht.

- De bijeenkomst vindt plaats in het Activiteitscentrum Maastricht aan de Symphoniesingel 60 en begint om 14.30 uur.
- Vanaf dat moment is de site te vinden op het internet-adres www.vredeswens.nl.



Symbolen

Edwin Vanmontfort gebruikt in zijn visuele werk graag drie symbolen: het yin/yang-teken, een hart en het peace-teken. Yin/yang ziet hij als 'de brug tussen aarde en kosmos' die genezing brengt, het hart is voor hem de sleutel tot liefde en vriendschap. Alles draait bij hem echter om vrede: 'Vrede versterkt alles en iedereen.'

'Ik wil een wijs man zijn'

Edwin Vanmontfort (36) uit Bunde zit al bijna vijftien jaar in een rolstoel. Zijn lichaam laat hem in de steek. Maar met zijn geest is niks mis: zijn gedichten maken indruk. Binnenkort gaat een website de lucht in met zijn mooiste werk.

door René Willems

Gedichten van anderen leest hij zelden, bekent hij: „Ik begrijp ze vaak niet.“ Maar dat weerhoudt Edwin Vanmontfort er niet van om zijn eigen gedichten te publiceren: „Ik wil mensen graag een gedachte meegeven. En dan moeten ze zelf maar kijken of ze daar iets mee doen.“ Vanmontfort lijdt aan de ziekte van Becker, een progressieve spieraandoening die zijn fysieke mogelijkheden steeds verder aantast. Sinds zijn twaalfde zit hij in een rolstoel. Na een zware longontsteking op zijn 27ste hangt hij bovendien aan de beademing. Werken kan hij daardoor niet meer: hij heeft zijn kantoorbaan bij MTB in Maastricht destijds moeten opgeven. Maar zijn geest werkt nog altijd feilloos. Vanmontfort volgt de ene cursus na de andere. Psychologie, geschiedenis, filosofie. „Ik wil een wijs man worden“, zegt hij, „zonder in cynisme te vervallen.“ Vooral het geloof houdt hem bezig: „Op een gegeven ogenblik had ik het helemaal gehad met de katholieke Kerk. Via een goede vriendin kwam ik in contact met het boeddhisme. Maar dat was het ook niet helemaal. Uiteindelijk heb ik mijn eigen spiritualiteit gevonden: ik laat me, net als Jezus en Boeddha, leiden door mijn hart.“



Edwin Vanmontfort, thuis in Geuloord in Bunde: elk woord wordt gewikt en gewogen.

foto Annemiek Mommers

Vanmontfort verwoordt zijn gedachten in indringende gedichten. „Dat is eigenlijk vanzelf begonnen“, vertelt hij. „Toen ik mijn eerste gedicht had gemaakt, ontdekte ik dat eerdere teksten in feite ook al poëzie waren: mijn verslag van een vakantiereis naar Salou was niets anders dan de weerslag van mijn persoonlijke emoties.“ In het Activiteitscentrum Maastricht, waar Vanmontfort twee

keer per week naartoe gaat, is hij gaan tekenen en schilderen. Dat werk sluit naadloos aan bij zijn gedichten, vindt hij zelf. „Wat natuurlijk ook niet verwonderlijk is, want het komt voort uit dezelfde gevoelens.“ Niek Vreuls, oud-directeur van de mytyschool in Houthem waar hij de mavo heeft doorlopen, heeft Vanmontfort aangemoedigd om zijn werk te publiceren. „Het gaat

bij die gedichten niet om rijmelarijen“, vindt Vreuls, „maar om poëzie die wel degelijk iets op de kous heeft.“ Het is echter niet gemakkelijk om een uitgever te vinden voor poëziebundels, heeft Vanmontfort gemerkt: „We hebben heel wat uitgevers benaderd, maar je krijgt overal nul op het rekest als je aanklopt met gedichten.“ Vanmontfort laat zich echter niet

uit het veld slaan door zoiets onnoozels. Hij is op zoek gegaan naar een andere mogelijkheid om zijn gedichten en zijn tekeningen te publiceren. Die heeft hij uiteindelijk gevonden op internet: „Ik ben druk bezig met een website waarop ik zowel mijn teksten als de bijbehorende illustraties kwijt kan.“ Het grote voordeel van zo'n boek-op-internet is dat het voor iedereen toegankelijk is, benadrukt

Vanmontfort. Daar staat tegenover dat het gratis in te kijken is. Dat is jammer, geeft hij toe, want hij had de eventuele opbrengst van zijn boek graag willen schenken aan Arsten Zonder Grenzen. Maar ook daar heeft hij iets op gevonden: „Mensen mogen het geld dat ze besparen doordat ze het boek niet hoeven te kopen, overmaken naar die organisatie; het gironummer staat erbij.“

woensdag, 11 juni 2008

POËZIE Edwin Vanmontfort verbeeldt zijn diepste gedachten in gedichten en tekeningen

‘Ik wil later een wijze man worden’

Edwin Vanmontfort (36) uit Bunde zit al bijna vijftwintig jaar in een rolstoel. Binnenkort gaat een website de lucht in met zijn gedichten en tekeningen.

door **René Willems**

Gedichten van anderen leest hij zelden, bekent hij: „Ik begrijp ze vaak niet.” Maar dat weerhoudt Edwin Vanmontfort er niet van om zijn eigen gedichten te publiceren: „Ik wil mensen graag een gedachte meegeven. En dan moeten ze zelf maar kijken of ze daar iets mee doen.”

Vanmontfort lijdt aan de ziekte van Becker, een progressieve spieraandoening die zijn fysieke mogelijkheden steeds verder aantast. Sinds zijn twaalfde zit hij in een rolstoel. Na een zware longontsteking op zijn 27ste hangt hij bovendien aan de beademing. Werken kan hij daardoor niet meer: hij heeft zijn kantoorbaan bij MTB in Maastricht destijds moeten opgeven.

Maar zijn geest werkt nog altijd feilloos. Vanmontfort volgt de ene cursus na de andere. Psychologie, geschiedenis, filosofie. „Ik wil een wijze man worden”, zegt hij, „zonder in cynisme te vervallen.”

Voor het geloof houdt hem bezig: „Op een gegeven ogenblik had ik het helemaal gehad met de katholieke kerk. Via een goede vriendin kwam ik in contact met het boeddhisme. Maar dat was het ook niet helemaal. Uiteindelijk heb ik mijn eigen spiritualiteit gevonden: ik



Edwin Vanmontfort, thuis in de tuin van wooncomplex Geuloord in Bunde.

foto Annemiek Mommers

laat me, net als Jezus en Boeddha, leiden door mijn hart.”

Vanmontfort verwoordt zijn gedachten in indringende gedichten. „Dat is eigenlijk vanzelf begonnen”, vertelt hij. „Toen ik mijn eerste gedicht had gemaakt, ontdekte ik dat eerdere teksten in feite ook al poëzie waren: mijn verslag van een vakantie naar Salou was niets anders dan de weerslag van mijn persoonlijke emoties.”

In het Activiteitscentrum Maastricht, waar Vanmontfort twee keer per week naartoe gaat, is hij gaan tekenen en schilderen. Dat werk sluit naadloos aan bij zijn gedichten, vindt hij zelf. „Wat natuurlijk niet verwonderlijk is, want het komt voort uit dezelfde gevoelens.”

Niek Vreuls, oud-directeur van de Mytylschool in Houthem waar hij de mavo heeft doorlopen, heeft Vanmontfort aangemoedigd om zijn werk te publiceren. Het is echter niet gemakkelijk om een uitgever te vinden voor poëziebundels, heeft Vanmontfort gemerkt: „We hebben heel wat uitgevers benaderd, maar je krijgt overal nul op het rekest als je aanklopt met gedichten.”

Vanmontfort laat zich echter niet uit het veld slaan door zo iets onnozels. Hij is op zoek gegaan naar een andere mogelijkheid om zijn gedichten en zijn tekeningen te publiceren. Die heeft hij uiteindelijk gevonden op internet: „Ik ben druk bezig met een website waarop ik zo-

wel mijn teksten als de bijbehorende illustraties kwijt kan.”

Het grote voordeel van zo’n boek-op-internet is dat het voor iedereen toegankelijk is, benadrukt Vanmontfort. Daar staat tegenover dat het gratis is. Dat is jammer, geeft hij toe, want hij had de eventuele opbrengst van zijn boek graag willen schenken aan Artsen Zonder Grenzen. Maar ook daar heeft hij iets op gevonden: „Mensen mogen het geld dat ze besparen doordat ze het boek niet hoeven te kopen, overmaken naar die organisatie; het gironummer staat erbij.”

De website www.vredeswens.nl wordt woensdag 2 juli om 14.30 uur gelanceerd in Maastricht.

6 deVerdieping | re

religieuze belevenissen

De dood heeft altijd in me gezeten, vertelde die droom



'Na mijn dood zie je me als vlinder.' EDWIN VANMONTFORT

Zonder religieuze beleving geen religie – misschien is ze wel de kern ervan. Toch lees je er maar weinig over. In deze rubriek beantwoorden mensen vragen over wat ze op religieus gebied hebben beleefd. Vandaag: Edwin Vanmontfort.

Koert van der Velde

Wat hebt u meegemaakt?

„Toen ik kind was, had ik elk jaar dezelfde enge droom. Het was dan alsof er iets onheilspellends steeds dichterbij kwam. Totdat het zo dichtbij was gekomen dat ik het uitgilde, wakker werd en van mijn ouders een aspirientje kreeg. Toen ik ouder werd, kon ik die droombeleving soms zelfs overdag krijgen, terwijl ik wakker was. Tientallen jaren gingen voorbij, tot ik op een dag, nu negen jaar geleden op een operatietafel lag voor de implantatie van een buisje onder mijn strottenhoofd waardoor ik beademd kon worden.

Tijdens of vlak na de operatie had ik weer die droom. Maar nu werd ik er niet bang meer van. Ik lijd aan een progressieve spierdystrofie en dankzij dat buisje hoefde ik nog niet dood, en kon ik een doorstart maken. Die droom vertelde mij dat de dood altijd al in me zat. Van jongsaf aan was die droom een confrontatie geweest met een barrière waarachter een andere dimensie ligt, de dimensie van de dood.”

Bent u bang voor de dood?

„Nee, nooit geweest. De angst van die droom kon ik vroeger nog niet plaatsen en verbond ik toen dus niet met de dood. Vroeger gingen jongens als ik veel eerder dood, maar dankzij de beademing blijven we veel langer leven. Al maken we het ziekteproces zo veel langer en vernietigender mee. Als ik veertig word, ben ik al heel blij. Arno, mijn beste vriend, die in dezelfde woonvorm woonde als ik, is vijf jaar geleden overleden. Op zijn dertigste. Hij had nog zoveel zin in het leven dat hij niet wilde gaan.

Nog anderhalf jaar hield hij met geestkracht stand in een lichaam dat compleet op was. De laatste periode wilde hij me niet meer zien, omdat hij niet wilde dat ik hem zag. Als ik dood ben, zal je me als vlinder zien, had hij me gezegd. Hij stierf en het werd een lange hete zomer. Je zag echt overal vlinders. Speciaal op belangrijke momenten was er iedere keer weer een vlinder aanwezig. Arno liet me zo zien dat hij op een andere manier nog aanwezig was, zoals Jezus dat had laten zijn met zijn opstanding. Mijn ziekte en het perspectief van de dood hebben me niet aangezet tot mijn spirituele zoektocht. Het leven zelf geeft daar meer dan genoeg aanleiding voor. Toen ik beseftte dat ik ondanks mijn opvoeding niet katholiek was, ben ik aan een spirituele wereldreis begonnen. Via het Tibetaans boeddhisme naar zen, langs Griekse mythologie, parapsychologie en filosofie, via chakra's, aura's en het idee dat we een energielichaam hebben, naar reiki. Sinds een jaar of twee noem ik mezelf druide, en volg ik een opleiding in deze natuurreligie.”

Wat betekent de natuur voor u?

„Ik zie de natuur vanuit het raam van mijn kamer in de woonvorm, waar ik met een aantal lotgenoten woon, aan de rand van een dorp. Eerst zie ik wat bomen, die nu geel geworden zijn, erachter een maïsveld. Soms zie ik reeën of een vos. Ik ben niet erg mobiel dus kan niet het land doorreizen om met geestverwanten rituelen te doen in de natuur. Ik houd contact via het internet. Lezen doe ik met een handig apparaat dat voor mij de bladzijden omdraait. Voor het rituele contact met de natuur heb ik een altaar in mijn kamer, met daarop de natuurelementen gesymboliseerd. Af en toe ga ik met mijn karretje over het fietspad naar het hier vlakbij gelegen bos. Maar als de rolstoel uitvalt en de beademing stopt, ben ik het haasje.”

Edwin Vanmontfort (37) werkt twee dagen per week op een dagactiviteitencentrum. Hij heeft een website waarop zijn schilderijen en gedichten te vinden zijn, www.vredeswens.nl.

ZATERDAG 7 EN ZONDAG 8 JULI 201

KINROOI

HBVL.BE/KINROOI

GEISTINGEN

Officiële inplanting tijdens Geistingen Rozendorp

Parochieteam plaatst vredespaal in park

> Ingestuurd door Mia Henckens

Op zaterdag 23 juni werd Rozendorp Geistingen officieel geopend in het Mariapark. In die bloemen versierde plek werd diezelfde dag ook een vredespaal geplant door het parochieteam.

De eerste vredespaal werd opgericht door de Japanner Masahisa Goi in 1955 na de Tweede Wereldoorlog en de bombardementen in Hiroshima en Nagasaki. De paal staat symbool voor zijn verlangen dat niemand ooit nog wraak en haat tegen anderen zou koesteren en dat alle mensen van zichzelf en anderen zouden houden. Over de hele wereld staan intussen zo'n 250.000 vredespalen. Dat er nu ook een paal in het Mariapark prijkt, is niet toevallig. Het park werd ooit aangelegd als dank dat Geistingen gespaard werd van geweld tijdens de oorlog.

Schoolkinderen bedenken tekst

Op de paal staat de tekst 'Moge op de hele wereld vrede zijn'. De kinderen van de school van Geistingen hebben ook een tekst bedacht. 'Samen aan vrede puzzelen', staat er te lezen op de achterkant van de paal. Enkele kinderen van de school hebben tijdens de officiële inplanting ook een toepasselijk gedicht voorgelezen. Dat werd door een dorpsgenoot geschreven. De tekst luidde: *'Laat de vredespaal het symbool zijn van vrede en verbondenheid van alle mensen, voor alle volkeren en over alle werelddelen. Laten we verbonden zijn met elkaar met een hart voor vrede en laat ons dan het licht zijn van hoop, vriendschap en liefde in de ogen van ieder. Laat vrede zijn!'*



BLOEMLEZING

WOENSDAG 03 JULI

L
O
E
M
L
E
Z
I
N
G



Afgelopen woensdag 3 juli heb ik tijdens de bloemlezing het gedicht van Edwin voorgelezen. Het ging heel goed.

Het is een mooi gedicht. De titel van het gedicht is "Balanceren tussen".

In het gedicht wordt het leven van de mens vergeleken met het balanceren op een touw. Het gaat om het evenwicht te

vinden in alles wat je denkt, voelt en doet. Ik voelde me dan ook zeer vereerd dat ik gevraagd werd, vooral omdat ik nog geen ervaring had met het voorlezen van een gedicht.

Het was voor mij een uitdaging om het gedicht goed voor te lezen. Het voorbereiden deed ik 's avonds voor het slapen gaan, 's morgens voor het weggaan en nog eens 's middags tijdens de pauze.

Het was een leerzame ervaring en ik ben blij dat ik het mocht doen.

Dank je wel Edwin.

Ria Losse



Voor het verslag van onder andere Jos verjans zie [www.vredeswens.nl/mijn nieuwste werk](http://www.vredeswens.nl/mijn_nieuwste_werk)

Copyright 2009 Oie Faass

Bloemlezing Vredeswens.nl 5 jaar door: Edwin Vanmontfort
Artikel bij pagina 11 uit de vorige Dryade.

Het eerste lustrum is daar. Vredeswens.nl is 5 jaar. Deze website, mijn website, is de grote verzameling van mijn levenskunst als levenskunstenaar/ universele druide in gedichten, tekeningen, verhalen en energie-oefeningen.



Om dit bescheiden te viëren was er op 3 juli een bloemlezing in het activiteiten-centrum te Maastricht, een dagbestedings-centrum voor lichamelijk gehandicapten, waarvan ik zelf ook al 13 jaar deelnemer ben, door een progressieve spierdystrofie type Becker die ik al van geboorte heb. Omdat mijn spieren een bepaald hormoon niet aanmaken, worden de gezonde spieren aangetast en nemen in kracht af. Ik heb tot 12 jaar kunnen lopen, eerst kreeg ik een duwrolstoel en daarna een elektrische rolstoel. In de meeste gevallen begint het proces bij de onderste ledematen. Mijn spieraandoening, type Becker, is een mildere dystrofie en gaat traspigewijs in de

aantasting van mijn spieren. Het proces staat ook stil bij deze variant.

Nu sla ik een hele tijd over. Rond mijn 27ste kreeg ik een hevige longontsteking waardoor ik in het ziekenhuis kwam op de IC. Daar heb ik 7 lange weken verbleven. Na 3 weken kwamen ze erachter dat mijn uitademingspomp niet meer goed functioneerde, waardoor het koolzuurgehalte in het bloed te hoog kan worden en je in coma kunt raken. Ze besloten om mij een trachea canule te geven, dat je lucht krijgt van een beademingsapparaat via een buisje in je keel. 4 weken later mocht ik terug naar huis, naar het woonbegeleidings-centrum dat destijds nog Geuloord heette. De 7 weken bed-lig en die longontsteking hadden mijn spierkracht-afname zo versterkt dat mijn arm- en handkracht zo afgenomen waren dat ik niet zelfstandig meer kon eten en dat ik mijn administratieve baan bij de sociale werkplaats moest stoppen. Ik had in de jaren daarvoor al wat verhaaltjes geschreven, maar achteraf gezien twee of drie gedichtjes in verwerkt waren. En als kind had ik op de basisschool eens een tekenwedstrijd gewonnen.

Omdat ik thuis was door mijn arbeidsongeschiktheid, ben ik echt gedichten gaan schrijven over de oorlog destijds in Bosnië, voor jarige familieleden, de eerste verjaardag van mijn oudste nichtje, maar ook over persoonlijke zaken. Hierdoor kwam ik in aanraking met mijn ware-ik. En daar is ook mijn zoektocht, mijn spirituele zoektocht, begonnen. Na 9 maanden thuis, kwamen de muren letterlijk op me af. Toen mocht ik gelukkig naar het activiteitencentrum in

Maastricht (ACM) gaan. Hier ben ik dan een dagdeel tekeningen gaan maken bij die gedichten. En tijdens dat andere dagdeel ben ik zelfstandig cursussen gaan volgen, dit deed ik thuis al menige jaren, eerst bij de vrije universiteit in Maastricht kunst-geschiedenis, Griekse mythologie en psychologie. Toen ik niet meer zelfstandig kon reizen door die beademing, ben ik bij de NNT een schriftelijke cursus psychologie gaan volgen. Aansluitend bij LIO een schriftelijke cursus filosofie. Daarna zijn er nog twee andere schriftelijke cursussen de revue gepasseerd namelijk para-psychologie en Reiki in de drie graden zonder ingewijd te zijn door de praktische reden dat ik mij toen al een druide voelde.

Ja, de OBOD schriftelijke cursus doe ik ook op ACM, waardoor druiden op mijn spiritueel pad kwam. Inmiddels bij ik bezig om de ovatengraad af te ronden, door het maken van 4 afrondingsopdrachten waarvan er 3 in het Engels zijn. Op dit moment ben ik bijna klaar met de 2de opdracht. Toen 5 jaar geleden in 2008 mijn website www.vredeswens.nl op het activiteitencentrum officieel de lucht in ging, viel dat samen met de afronding van mijn bardengraad waardoor mijn website ook mijn bardenproject was en is. Nou, en toen werd het 2 juli 2013, precies op die dag, hiep hiep hoera, werd mijn vredeswens 5 jaar. Een dag later was het feest op het activiteitencentrum; in de namiddag was er een bloemlezing uit mijn 4 internetboeken op de website en het 5de boek was klaar om gepresenteerd te worden aan de aanwezigen en aan de wereld. Nadat de aanwezige familie, mijn vader, mijn

moeder, mijn zus (die mede met mij de middag in goeie banen liet gaan), mijn schoonbroer en mijn nichtjes, een aantal vrienden en een zaal vol mededelnemers van ACM, hadden plaats genomen, kon de bloemlezing beginnen. Na een kleine inleiding door mijn zus droegen een aantal personen een gedeelte of een heel gedicht voor, onder andere mijn twee nichtjes Emma en Nellie, Ria een mededelnemerster ACM en ikzelf. Jos, een andere mededelnemer van ACM, had eerst een aantal gedichten voorgedragen en toen nog een overdenking gedaan over welke beelden de gedichten bij hem oproepen.

Er is door hem een soortgelijke tekst gemaakt die opgenomen is in dit verhaal. Peter, mijn schoonbroer, had ook een tekst gemaakt die ook opgenomen is in dit verhaal. Eerst lees je over Jos over welke beelden en gevoelens mijn gedichten losmaken bij hem en dan lees je de tekst die Peter voorgedragen heeft. Nu is Jos aan het woord:
Edwin roept in zijn gedichten en tekeningen een wereld op, waarin zachte waarden als aandacht en respect voor de ander/het andere er werkelijk toe doen. In het ene gedicht wordt het andere verbeeld in de natuur, in de vorm van een boom, een bloem, de Zon. Een ander gedicht spreekt van de liefde tussen twee geliefden en de liefde van ouders voor hun kind als een vorm van respect en aandacht voor de ander. In een derde gedicht betekent leven met aandacht zoveel als het vermoeden van een hogere macht en grotere verbanden, om van daaruit te zoeken naar een zinvol concreet handelen in het dagelijkse leven.

-26-

Wie zich de moeite getroost om deze gedichten en de bijbehorende tekeningen in zich op te nemen, zal wellicht, als hij eenmaal de smaak te pakken krijgt, de wereld van Edwin's gedichten steeds verder willen verkennen: hij zal daarbij wellicht ook een weldadige rust en vrede kunnen voelen. Zo schreef Jos Verjans.



Nu is Peter aan het woord:
Gedicht 'Als je dan toch wilt zaaien' maart 2005 uit internetboek 4 'De lange weg terug naar mijn thuis vol mededogen in gedichten met tekeningen' bladzijde 9. 'Als je dan toch wilt zaaien, zaai dan alsjeblieft geen verwarring en vervreemding aan en tussen ons mensenharten. Als je zaait, zaai dan altijd puur en vol helderheid naar onze naasten. En zaai altijd iets van liefde en van verbondenheid aan elkaar want daarmee wordt onze wereld net zoals die mooie bloem die uitkomt door wat zon en zijn meel afgeeft voor meer wederzijdse pracht en praal in deze wereld die soms zo verwartend kan zijn tussen mekaar. Laten wij die mooie bloem worden voor elkaar.'

Fragment uit gedicht 'Binnenkort terug naar mijn roots' oktober 2005 uit internetboek 4 'De lange weg terug naar mijn thuis vol mededogen in gedichten met tekeningen' bladzijde 93. '...Binnenkort ga ik eraan beginnen dat wat je innerlijk al bent, zal je uiterlijk worden, een druide als een man van het ware leven vol van vrede en bomen om me heen zal ik wijs zijn, blijven en steeds opnieuw worden...'

Beste Edwin, Ik zou je nu even niet willen aanspreken als een druide... maar als "schepper", schepper van woorden. Zoals een kunstenaar die leeft om te kunnen scheppen. Een kunstenaar die oog heeft voor dat waar anderen misschien minder naar kijken. Zaken die ook van betekenis zijn in de wereld en in een mensleven. Onze bomen, de natuur, onze gevoelens, onze relaties tot mekaar en tot de dingen. Zoals onze relatie met bomen en de natuur.

Jij benadert deze thema's op jouw manier. Je bekijkt ze met een oog van rust - en niet zoals sommige kunstenaars met 'onrust'. Je verwoordt ze met je teksten in een dichtelijke taal die je eigen geworden is. Die je zelf hebt gecreëerd en die je consequent hanteert. Teksten die bovendien 'gesaust' zijn met liefde en vriendschap. En iedereen kan deze teksten lezen, via het internet... dat is fantastisch. Daarom spreek ik je aan als een woordkunstenaar. Hij die zijn

gevoelens en beleving omzet in beelden en deze deelt met zijn omgeving om een beter wereld te creëren. De druide die schrijft wat hij ziet en voelt en droomt van een mooie wereld. Een mooie droom van een wereld waar mens en natuur één worden. Om het met een alliteratie zoals bij Suske en Wiske te zeggen: De dromende druide. Blijf uw droom en uw beleving verspreiden. Daarmee komen we elke dag dichterbij tot een mooie wereld waar ieder van ons zich herkent in de rust die jij uitstraalt. Zo sprak Peter Quirijnen.

Na al deze mooie woorden las ik nog enkele gedichten voor uit mijn nieuwe internetboek 5. Na mijn afsluiting sprak Bert Martens namens de medewerkers op ACM nog een paar mooie woorden. Ikzelf vond het heel fijn om eens echt te horen van anderen wat mijn levenskunst nu werkelijk te wege brengt bij die ander. Ik was van binnen heel diep ontroerd, stil en dankbaar, bevoorrecht en gezegend dat ik dit mag zijn in het dierbare wederzijdse leven.

Dank aan allen die deze dag onvergetelijk maakte. Dank met een diepe brede smile!

Edwin Vanmontfort,
 Levenskunstenaar/universele druide,
 november 2013



-27-

-28-

MISTLETOE SURVEY UPDATE

Already contributions for the mistletoe-location project are coming in, and there's still time for you to contribute.

Email mistletoe location & host tree, with a small photo (not essential) - and that's all! An accompanying story of when/how you noticed it, or how it called to you would be ideal, but, for now, how our golden boughs are distributed is fine start, so send to touchstone@druidry.org. And, to all bards, yes, as always, we'd love some related poems, articles, artworks... over to you!



TOUCHSTONE is published by OBOD.

OBOD OFFICE ADDRESS: PO Box 1333, Lewes, E. Sussex, BN7 1DX email: office@druidry.org Phone UK: +44 1273 470888 US: +1 (857) 293-6468

MEMBERSHIP ENQUIRIES please contact Annie at the office address above.

TOUCHSTONE SUBMISSIONS to the editor: Penny Billington, 4 Park View, Wells, BA5 1UW, UK email: touchstone@druidry.org. Opinions/statements by contributors are not necessarily those of the editor, Order or publishers.

Submissions from members are welcomed, but it is not always possible to use everything offered for publication. Contributions may be edited without consultation unless a request is made to the contrary. Deadline for events inclusion is 15th of the month (or during the first week for longer submissions) before publication. Submissions may be printed on the OBOD website unless requested otherwise.

OBOD MESSAGE BOARD: register at www.druidry.org/board/dhp

MENTORS: for all enquiries about mentors please email Mentors@druidry.org or write to the Mentor Co-ordinator Steve Hounsom, PO Box 1333, Lewes, E. Sussex, BN7 1DX

Mentors@druidry.org is for members only. LISTINGS OF GROVES, SEEDGROUPS can be found at

www.druidry.org/community/groves-groups FIND BOOKS, gifts and jewellery online at OBOD's marketplace: store.druidry.org

EDITORIAL

The trees are ever-present, thank the Gods! and they spill over from last month's edition as tree inspirations, p 4, a story, p 5, tree poems throughout and a very important cherry tree p 12. Our review section carries Ogham and Tree Healing and there is a selection of tree-themed books in stock in the OBOD online store, p 14. This is the time of *The Light of the Water*: see how to honour water on p 8. If your Grove or group joins in with a water initiative in any way, please write and tell us.

A word on your words... feedback. I always send your appreciative emails on to our authors. Even better if you give permission for inclusion in Open Forum, so you share what you've enjoyed. Forest Schools had quite a response, and the office have a peach of a book on these: email them for details.

Now Samhain approaches, so, in the voices of the Celtic kingdoms, I wish you a potent and enriching Calan Gaeaf (Wales) Allantide or Kalan Gwav (Cornwall) Kalan Goaiv (Brittany) and - personal favourite! - Hop-tu-Naa (The Isle of Man).

Pen

Oct '21 TOUCHSTONE Issue 291

- 3 Bards' Page
- 4 Inspiration from the Trees
- 5 The Tree and the Seedling *Asha McIntyre*
- 6 Awen Chi Kung *Steve Hounsom*
- 8 When Rivers were Goddesses *Lorien Cadier*
- 10 Reviews
- 12 The Cherry Tree... *Edwin Vanmontfort*
- 13 Open Forum
- 14 G&S noticeboard/Office update
- 15 Druidry/World Religions Parliament
- 16 Events/regular meetings

THE CHERRY TREE BECOMES MORE AND MORE MY STILL CENTRE.

The cherry tree in front of my window which is full of flowers of blossom becomes more and more my still centre of yellow green and yellow white. Yesterday and the day before yesterday, I went again for some time underneath it.

I have to say that I come for a while in another state of mind in rest, in peace, in Love under him/her with my heart open for what to come.

When I look in front of me, it looks like if I am at the edge of a large forest what is true.

When I look in front of me, I had a delusion, no I am at the beginning of the forest of Bunde



Mouth painting watercolour
Edwin Vanmontfort

and I forget the world, the building of Aan de Pas, my room where I live and also I forget for a while the village Bunde where I live.

I smell the sweet odour of blossom and contemplated a moment my thoughts they become more and more in restfulness, peaceful and full of Love, till my doorbell rings.

I turn around and go with a smile of deep rest, peace and Love of yellow white and yellow green to encounter the world.

Thanks, my dear cherry tree that you may carry this summer a lot of cherries.

Catch you later or see you tomorrow. *Edwin Vanmontfort*

OUR ANCIENT RELATIONSHIP WITH TREES

It's a valid question: how can we really know about our pagan ancestors' practice? Enter the church! The only reason for the their prohibitions was to stop what *actually happened*...

In the 5th century, a canon issued by the Second Council of Arles stated: "If in the territory of a bishop infidels light torches or venerate trees, fountains, or stones, and he neglects to abolish this usage, he must know that he is guilty of sacrilege." Yet pagan beliefs proved harder to eradicate than the sites themselves, for in the 10th, 11th and 12th centuries a stream of edicts were issued from church authorities denouncing the worship of "the sun or the moon, fire or flood, wells or stones or any kind of forest tree." Happy venerating!